Ἐκτύπησαν τὴν θύραν· ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤνοιξε καὶ κανεὶς δὲν τοὺς ἀπεκρίθη· ἐξανακτύπησαν, καὶ πάλιν ἀπαντῆ· οἱ ἁλιεῖς πρὸς στιγμὴν εὑρέθησαν εἰς ἀπορίαν. Μολοντοῦτο ἀπεφάσισαν τελευταῖον νὰ παραβιάσωσι τὴν θύραν καὶ οἱ πρῶτοι ὅπου ἐπήδησαν τὸ κατώφλιον αὐτῆς προσεβλήθησαν ἀπὸ τρομερὸν θέαμα.

Κατὰ γῆς καὶ εἰς λίμνην αἵματος εἶναι τὸ ἐκτάδην τὸ ἄπνουν σῶμα τοῦ ἀτυχοῦς θύματος τοῦ Μαύρου. Ἀρκετὰ μεγάλη πληγὴ εἰς τὸν ἔτερον τῶν κροτάφων τῆς νέας εἶχεν εὐτυχῶς ἀφήσει ἐλευθέραν τὴν ῥοὴν εἰς τὸ αἷμα, καὶ πιθανὸν ἐκ τούτου νὰ ἐσώθη ἡ ζωή της. Τῆς κεφαλῆς της οἱ πλόκαμοι πηγμένοι εἰς τὸ αἷμα, οἱ ἀπολιθωμένοι χαρακτῆρές της, αἱ παγωμέναι χεῖρές της, τὰ ἀκίνητα μέλη της ἔκαμαν κατ' ἀρχὰς τοὺς ὁρῶντας νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἦτο νεκρά· ἐκφώνησις βαθείας συμπαθείας καὶ φρίκης κατέστησε φανερὸν τὸ μέρος τὸ ὁποῖον οἱ φιλάνθρωποι ἐκεῖνοι ἐλάμβανον διὰ τὴν δυστυχῆ νέαν.

Εἷς ἐκ τῶν παρευρισκομένων καὶ ἐπιτηδειότερος τῶν ἄλλων, ἔθλιψε δυνατὰ μὲ τοὺς δακτύλους του τὸν ῥουγμὸν τῆς Θηρεσίας, καὶ αἰσθανόμενος ἐλαφρὸν κτύπον ἐσήκωσε τὸ σῶμα· ἀμέσως τότε τῆς ἐπρόσφερεν τὴν βίᾳ βοηθείας, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνελθοῦσα εἰς ἑαυτήν, ἤνοιξε τοὺς πεπλανημένους ὀφθαλμούς της· φαίνετο ὅτι κάτι ἐζήτει εἰς ὅλας τὰς γωνίας τοῦ κοιτῶνος, καὶ ἡ παραλλαγὴ τῶν χαρακτήρων της ἐδείκνυε τὴν φρίκην τὴν ὁποίαν ἡ παρουσία τοῦ ἀντικειμένου ἐκείνου τῆς εἶχε προξενήσει. Αἴφνης μ' ἕν πήδημα ἀπόνεται ὀρθία ὡσὰν φρικώδης ἐνθύμησις τὴν κατέβαλε, καὶ, ἀφοῦ ἔμεινε δι' ὀλίγας στιγμὰς ἀκίνητος, ἀφοῦ ἀπωθεῖ βιαίως τοὺς ἐμποδίζοντας τὴν διάβασίν της, καὶ πρὶν προφθάσωσι νὰ τὴν ἐμποδίσωσι, τρέχει ἀπροσδόκητος πρὸς τὴν εἰς Βρουζ ἄγουσαν ὁδόν.

Ὅσοι ἐφρόντιζον περὶ αὐτῆς περισσότερον συνέλαβον τὴν ἰδέαν νὰ τὴν ἀκολουθήσωσι καὶ νὰ τὴν κάμωσι νὰ ἐπιστρέψῃ ἑκουσίως καὶ σκληκῶς. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἔλεγον ἰσχυρὰ αἰτία τὴν ἐβίασε ν' ἀναχωρήσῃ· ἄλλως τε δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ συμβῇ τι ἀπευκταῖον λαμβανομένων προφυλακτικῶν τινῶν μέτρων ὑπὲρ αὐτῆς ἀν ἦν ἄφινον νὰ ἐνεργῇ ἐλευθέρως.

Τούτου ἕνεκα οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας των, οἰκτείροντες εἰλικρινῶς τὴν τύχην τῆς νέας φίλης των, καὶ δύω τρεῖς ἐξ αὐτῶν ἐβάδισαν θλιβερῶς τὴν πρὸς τὴν πόλιν ὁδόν.

Ἡ Θηρεσία, ἐξαντλοῦσα δυνάμεις εἰς τὸ καθοδηγοῦν αὐτὴν αἴσθημα, ἔφθασεν εἰς τὴν πόλιν τῶν Βρουζ, χωρὶς σχεδὸν νὰ αἰσθανθῇ τὸν κόπον μιᾶς πορείας τριῶν λευγῶν εἰς τοιαύτην κατάστασιν· ἐσταμάτησε ἐπὶ μίαν στιγμὴν διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὰς κηλίδας τοῦ αἵματος αἵτινες ἐκάλυπτον τὸ πρόσωπόν της νὰ πλύνῃ τὴν κόμην της καὶ νὰ τὴν κρύψῃ ὑπὸ τὴν πλατείαν καλύπτραν της.

Διερχομένη τὴν ὁδὸν τῆς Ὀστένδης ἥτις ἄγει πρὸς τὴν μεγάλην πλατεῖαν, προσεβλήθη ἀπὸ πλῆθος λαοῦ τὸ ὁποῖον ἔφραττε τὰς ἀγυιάς. Χωρὶς νὰ ταραχθῇ ἀπὸ τὰ θαυμαστά της βλέμματα μὲ τὰ ὁποῖα ὅλοι τὴν παρετήρουν βλέποντες τὴν ἠλλοιωμένην μορφήν της καὶ τὴν βίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἔσχιζε τὸν ὄχλον, ἐπέταξε μᾶλλον ἢ διευθύνθη πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ὁδηγουμένη διὰ τοῦ τείχους τῆς ἀγορᾶς τὸ ὁποῖον φαίνεται πανταχόθεν τῆς ὁδοῦ, ἕνα μόνον στοχασμὸν εἶχε νὰ φθάσῃ ἀμελητὶ εἰς τὴν φυλακήν, ὅπου ὁ ἐραστής της ἐστέναζεν εἰς τὸ ἄχυρον ἐν μέσῳ τῶν κακούργων.

Τέλος πάντων ἡ μεγάλη πλατεῖα ἐπαρουσιάσθη ὅλη εἰς τὰ βλέμματά της ὄχι κατὰ τὸ σύνηθες ἔρημος καὶ μεμονωμένη, ἀλλὰ πλήρης πολυαρίθμων σωρῶν, τῶν ὁποίων ὅλων τὰ ὄμματα ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς ἓν μόνον σημεῖον. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἴδῃ τί εἶλκυε τόσον τὴν γενικὴν προσοχήν, διότι καθὼς ἔφθασε διὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν ὠῶν τὸ κτίριον τῆς γωνίας τῆς ἐκρύψεν ὁλοκλήρως τὸ ἓν μέρος τῆς πλατείας. Εὐθὺς ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον ἐφείλκυεν ὅλα τὰ βλέμματα, καὶ ἀπὸ τὴν φρίκην ἐπάγωσε τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας της, ὅταν εἶδε τὸ φοβερὸν πῆγμα εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο στημένη ἡ φοβερὰ λαιμητόμος. Ὡς ὑπὸ βλέμματος ὄφεως συρομένη ἡ νέα κόρη ἠσθάνθη ὅτι κάτι τὴν εἵλκυσε πρὸς τὸ φρικῶδες ἐκεῖνο θέαμα. Κατὰ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ἔπαυσεν ὁ θόρυβος εἰς τὸ πλῆθος διότι ἐφάνη ὁ κατάδικος· ἐξελθὼν οὗτος ἀπὸ μικράν τινα ἄμαξαν κεκαλυμμένην, ἀνέβη τὰς βαθμίδας τοῦ φοβεροῦ πήγματος, καὶ ἐφάνη ὑπεράνω ὅλων ἐκείνων τῶν κεφαλῶν αἵτινες εἶχον συναθροισθῇ διὰ νὰ ἴδωσι πίπτουσαν τὴν ἰδικήν του.

Ἓν βλέμμα μόνον ἔφθασεν εἰς τὴν Θηρεσίαν διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸν δυστυχῆ καὶ νὰ καταμετρήσῃ ὅλην τὴν φρίκην τῆς ἀληθείας. Ἐν τοσούτῳ πρὶν ἀκόμη ἐξέλθῃ φωνὴ ἀπὸ τὸν λάρυγγά της, ἡ θανατηφόρος μάχαιρα εἶχε βαφῇ μὲ τὸ αἷμα τοῦ Καρόλου . . .

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα ἤρχισαν τότε νὰ στρέφωνται περὶ τὴν Θηρεσίαν, μερικοὶ ὀλολυγμοὶ ἀντήχησαν εἰς τὰ ὦτά της, φρικώδη θεάματα ἐφάνησαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς της· ἐξέτεινε τοὺς βραχίονας καὶ τῆς ἐφάνη ὅτι ἡ χεὶρ της ἐγγίζει εἰς ἀνθρώπινα κρανία. Τὸ ἔδαφος ἐρλόγιζε τοὺς πόδας της καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς ἐφαίνετο ὅτι θὰ τὴν πνίξῃ. Ὥρμησε πρὸς τὸ μέσον τῆς πλατείας χωρὶς ν' ἀκολουθῇ διεύθυνσιν. Τὸ λογικόν της δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνθέξῃ εἰς ταύτην τὴν τελευταίαν προσβολήν. Ἡ δυστυχὴς εἶχε τρελλαθῇ.

ΚΕΦ. ΕΚΤΟΝ.

Ἐπανερχόμεθα ἤδη εἰς τοὺς τόπους τοὺς ὁποίους περιεγράψαμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου διηγήματος. Εἰς τὸ λαμπρὸν παλάτιον τοῦ κόμητος Σαλεμβιέρου ἐδίδετο πάλιν λαμπρὰ συναναστροφή. Χορὸς προσωπιδοφόρων εἶχε συναθροίσει ὅλην τὴν ἀριστοκρατίαν τῶν Βρουζ εἰς τὸ παλάτιόν του, κείμενον ἐν τῇ ἱσπανικῇ ὁδῷ. Ὁ φίλος τοῦ οἰκοδεσπότου Βελληδὲ ἐφαίνετο τὴν ἑσπέραν ταύτην κομψότερος, περιποιητικώτερος πρὸς τὰς κυρίας παραποτέ. Ὅλοι δὲ παρεδίδοντο ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Μώμου καὶ τῆς Τερψιχόρης.

Ἐν τοσούτῳ ἡ ἀτυχὴς Θηρεσία, ἀφοῦ περιεπλανήθη